

A letiltás jó megoldás?

Tóth András - 2021-01-29 11:48:48

fotó: Facebook

- Már félek bárkivel is összefutni az utcán, a boltban, bárhol. Soha nem tudhatom, hogy milyen pártállású a rég látott ismerősöm. Ha mégis beszélgetni kezdünk, nagyon óvatosan próbálom meg kipuhatolni, ellenzéki vagy kormánypárti nézeteket vall. Mert előbb vagy utóbb úgyis a politika szóba kerül, és nagyon nem mindegy, mit mondhatok, mert aztán előfordulhat, hogy nem is köszön a későbbiekben - mondta egy ismerősöm, akivel tudom, hogy egy húron pendülünk.

És valóban, én is találkoztam olyan illetővel a boltban, akiről a Facebookon derült ki, hogy erős kormánypárti nézeteket vall. Azóta nagy ívben kerülöm is sajnos, pedig már évtizedek óta ismerjük egymást.

Jómagam naponta szálllok harcba a velem nem egy politikai nézeteket hirdetőkkal, akik akkora mélymagyarkodásról tesznek tanúbizonyságot, hogy felfordul tőle a gyomrom. Holott régi ismerősök mind, de mióta...

...mióta is osztjuk egymást a közösségi térben? Úgy van, azóta, mióta Orbán kettéosztotta az országot. Nincs kormánypárti megnyilvánulás, észosztás baloldalizás, libsizés, moslékozás, szivárványozás, sorosozás, brüsszelezés, valamiféle címkézés nélkül. Az ország egyik fele erős bélyeget visel magán, csak ezért, mert hisz a demokráciában, az egyenlőségben, a másság elfogadásában.

Orbának köszönhetjük, hogy gyalázzuk, lenézzük, gyűlöljük egymást. Régi barátságok mehetnek tönkre, ha valaki valakinek beszél vagy számára rosszat ír. Virtuális adok-kapok, pofozkodás megy a közösségi térben.

Orbán Viktor és propagandacsapata gondolom, eközben karba tett kézzel röhögcsél ezen az egészen.

Nem kell ide CÖF-menet, ahol idősök csépelik egymást, elég felmenni a Facebookra, máris szembe jön néhány ismerős, akit alaposan ki lehet osztani vagy éppen like-olni lehet mondandóját, további hozzászólással lehet vagy borzolni a kedélyeket, vagy jót gúnyolódni rajta.

Alázni azt jól tudunk, az egész biztos, ahogy dicsérni is a másikat, mert jó alaposan beolvasott a hatalomnak.

Így állunk hát egymással. Megosztottak vagyunk politikailag, oltásügyileg, gyűlöljük a BMW-seket, a tötyörgőket, a száguldozókat, az öregeket, a fiatalokat, a migráncsokat, a kisebbségeket, a melegeket, a határon túliakat, a 4-es főúton közlekedő románokat, a szegényeket, a gazdagokat, a fideszeseket, az ellenzékieket és vég nélkül sorolhatnánk a kipécézett csoportokat.

Pedig nem volt ez így régen. De mióta Orbán Viktor berúgta az ajtót, azóta feszült a hangulat az országban.

Persze a legegyszerűbb lenne a nekünk nem tetszőket letiltani. Sőt szerintem sokak véleményét osztom, ha azt írom, ennek az egész örületnek a kiagyalóját, Viktorunkat kellene letiltani. Örökre.

Nem véletlen, hogy Magyarország egy jelentős része fellélegzett az amerikai elnök, Trump lelépése kapcsán. Biden első elnöki beszédében ugyanis a megosztottság felszámolását tette egyik fő törekvésévé.

Talán titokban erre vágyunk mi is, bár nem hinném, hogy az alaposan felhergelt hívek egycsapásra felhagynának a másik sárba döngölésével.

Ezt a függőséget ugyanis kezelni kell... Jó szóval...

Tóth András írásai itt olvashatók: [ÁRNYÉKOS OLDAL](#)

KÖSZÖNJÜK a támogatását azoknak, akik segítették a munkánkat 2019-ben és 2020-ban! Számítunk rájuk és másokra is 2021-ben, hiszen együtt tudjuk garantálni, hogy az újságíró és a szerkesztő munkájába ne szólhasson bele más, csak az olvasó. [Támogasd előfizetéseddel a Debrecinert 2021-ben!](#) Köszönjük!

QDEBRECINER.HU

LÁTJUK. HALLJUK. KIMONDJUK.

fotó: Facebook

Ajánljuk szíves figyelmébe heti hírlevelünket, amiben legfontosabb publikációinkról és a

Debreciner szerkesztőségének háttér munkálatairól, kiadónk akcióiról adunk tájékoztatást! [Itt lehet feliratkozni!](#)